BENDROJO TEISMO (devintoji kolegija) SPRENDIMAS

2025 m. liepos 23 d.*

„Viešoji tarnyba – ECB personalas – Darbo užmokestis – Vaiko priežiūros atostogos – Mokestis Sąjungos naudai – Reglamento (EEB, Euratomas, EAPB) Nr. 260/68 7 straipsnio pirma pastraipa – Pažodinis, kontekstinis ir teleologinis aiškinimas – Mokesčio tarifas – Mokesčio apskaičiavimas“

Byloje T-180/24

DO, atstovaujamas *avocates* L. Levi ir P. Baudoux,

ieškovas,

prieš

Europos Centrinį Banką (ECB), atstovaujamą O. Bubenzer ir B. Ehlers, padedamų *avocat* B. Wägenbaur,

atsakovą,

BENDRASIS TEISMAS (devintoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas L. Truchot (pranešėjas), teisėjai H. Kanninen ir T. Perišin,

posėdžio sekretorius P. Cullen, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

įvykus 2025 m. sausio 29 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

1 SESV 270 straipsniu ir Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 50a straipsniu grindžiamu ieškiniu ieškovas DO prašo panaikinti jo 2023 m. liepos mėn. darbo užmokesčio lapelyje esantį sprendimą dėl jo darbo užmokesčiui taikytino mokesčio tarifo, ir dėl to, kaip Europos Centrinis Bankas (ECB) apskaičiavo už šį mėnesį mokėtiną mokestį (toliau – ginčijamas sprendimas).

* Proceso kalba: anglų.

Ginčo aplinkybės

2 Nuo 2001 m. sausio 1 d. ieškovas buvo įdarbintas ECB. Ten jis eina grupės vadovo ir vyriausiojo auditoriaus pareigas.

3 2023 m. liepos mėn., kuriame buvo 21 darbo diena, ieškovas išėjo 11 dienų vaiko priežiūros atostogų, suteiktų pagal ECB personalo įdarbinimo sąlygų 29 straipsnį, patikslintą ECB personalo reglamento 5.11 straipsnyje, ir dirbo 10 dienų. Pagal šias nuostatas ECB darbuotojų vaiko priežiūros atostogos yra nemokamos.

4 2023 m. liepos 14 d. ECB pateikė ieškovui jo 2023 m. liepos mėn. darbo užmokesčio lapelį, iš kurio matyti, kad už šį mėnesį jo gautam darbo užmokesčiui taikomas mokesčio tarifas yra toks pat, koks taikomas, kai jis nebuvo išėjęs vaiko priežiūros atostogų.

5 2023 m. rugpjūčio 25 d. ieškovas, remdamasis ECB personalo įdarbinimo sąlygų 41 straipsniu, pateikė administracinį skundą dėl jo 2023 m. liepos mėn. darbo užmokesčio lapelyje esančio sprendimo dėl gautam darbo užmokesčiui taikomo mokesčio tarifo ir už šį mėnesį mokėtino mokesčio apskaičiavimo. Grįsdamas savo administracinį skundą ieškovas nurodė, kad pagal 1968 m. vasario 29 d. Tarybos reglamento (EEB, Euratomas, EAPB) Nr. 260/68, nustatančio apmokestinimo Europos Bendrijų naudai sąlygas ir tvarką (OL L 56, 1968, p. 8; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 1 t., p. 33), iš dalies pakeisto 2002 m. rugsėjo 30 d. Tarybos reglamentu (EB, Euratomas) Nr. 1750/2002 (OL L 264, 2002, p. 15; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 4 t., p. 136) (toliau – Reglamentas Nr. 260/68), 3 ir 4 straipsnius mokėtinas mokestis turi būti apskaičiuojamas remiantis faktiškai gautu atlyginimu. Taigi, ieškovo teigimu, kadangi 2023 m. liepos mėn. jis dirbo dešimt dienų, už šį mėnesį mokėtinas mokestis turėjo būti apskaičiuotas remiantis už šias dešimt darbo dienų gauto darbo užmokesčio suma, o ne taikant mokesčio tarifą, taikomą jo mėnesiniam darbo užmokesčiui, kai jis dirba visą mėnesį.

6 2023 m. spalio 17 d. sprendimu (toliau – sprendimas atmesti administracinį skundą) ECB atmetė ieškovo administracinį skundą, motyvuodamas tuo, kad pagal Reglamento Nr. 260/68 7 straipsnio pirmą pastraipą mokesčio tarifas, pagal kurį nustatoma mokesčio, mokėtino už trumpesnį nei vieno mėnesio laikotarpį, suma, turi būti toks pats, koks būtų taikomas „atitinkamo mėnesio mokėjimui“, t. y. ECB teigimu, fiktyviam darbo užmokesčiui už visą darbo mėnesį. Jo teigimu, ši praktika atitinka Europos Komisijos požiūrį.

7 2023 m. gruodžio 14 d. ieškovas, remdamasis ECB personalo įdarbinimo sąlygų 41 straipsniu, pateikė skundą dėl sprendimo atmesti administracinį skundą; jis buvo atmestas 2024 m. vasario 5 d. ECB pirmininkės sprendimu (toliau – sprendimas atmesti skundą).

Šalių reikalavimai

8 Ieškovas Bendrojo Teismo prašo:

– panaikinti ginčijamą sprendimą,

– prireikus panaikinti sprendimą atmesti administracinį skundą ir sprendimą atmesti skundą,

– priteisti iš ECB bylinėjimosi išlaidas.

9 ECB Bendrojo Teismo prašo:

– atmesti ieškinį,

– priteisti iš ieškovo bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

Dėl ieškinio dalyko

10 Pagal jurisprudenciją reikalavimais panaikinti aktą, nors ir formaliai pareikštais dėl sprendimo atmesti skundą, siekiama Bendrajame Teisme užginčyti aktą, dėl kurio buvo pateiktas skundas, kai šių reikalavimų turinys nėra savarankiškas. Tas pats taikoma ir ECB darbuotojo pateiktam administraciniam skundui (žr. 2021 m. rugsėjo 8 d. Sprendimo *QB / ECB*, T-555/20, nepaskelbtas Rink., EU:T:2021:552, 29 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

11 Nagrinėjamu atveju, kadangi sprendimu atmesti administracinį skundą ir sprendimu atmesti skundą tik patvirtinamas 2023 m. liepos mėn. ieškovo darbo užmokesčio lapelyje esantis sprendimas, reikalavimų panaikinti minėtus sprendimus turinys nėra savarankiškas, todėl dėl jų nereikia priimti konkretaus sprendimo, net jei nagrinėjant šio darbo užmokesčio lapelio teisėtumą būtinai reikės atsižvelgti į motyvus, nurodytus sprendime atmesti administracinį skundą ir sprendime atmesti skundą (žr. 2021 m. rugsėjo 8 d. Sprendimo *QB / ECB*, T-555/20, nepaskelbtas Rink., EU:T:2021:552, 30 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

Dėl esmės

12 Grįsdamas savo ieškinį ieškovas nurodo tris pagrindus, grindžiamus, pirma, Reglamente Nr. 260/68 nustatytų mokesčio apskaičiavimo taisyklių pažeidimu ir akivaizdžia vertinimo klaida, antra, vienodo požiūrio principo pažeidimu ir, trečia, pareigos motyvuoti pažeidimu.

13 Pirmiausia reikia išnagrinėti trečiąjį, paskui – pirmąjį ir antrąjį ieškinio pagrindus.

Dėl ieškinio trečiojo pagrindo, grindžiamo pareigos motyvuoti pažeidimu

14 Ieškovas teigia, kad ECB neįvykdė pareigos motyvuoti, nes tik nurodė, kad taikė tą patį mokesčio apskaičiavimo metodą, kokį taiko Komisija, bet nepagrindė savo teiginio ir nepateikė jokių jo įrodymų. Be to, ieškovas teigia, kad ECB nenurodė priežasties, dėl kurios taiko tą patį mokesčio apskaičiavimo metodą savo darbuotojams, kurie išeina vaiko priežiūros atostogų, ir tiems, kurie išeina nemokamų atostogų, nors šios situacijos faktiškai ir teisiškai skiriasi.

15 ECB prieštarauja šiems teiginiams.

16 Šiuo klausimu reikia priminti, kad SESV 296 straipsnyje nurodyta ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnio 2 dalies c punkte priminta pareiga motyvuoti yra esminis Sąjungos teisės principas, kurio tikslas, pirma, suteikti suinteresuotajam asmeniui pakankamai informacijos, kad jis galėtų įvertinti jo nenaudai priimto akto pagrįstumą ir galimybę pareikšti ieškinį Bendrajame Teisme, ir, antra, leisti šiam teismui vykdyti kontrolę. Jos apimtis turi būti

vertinama atsižvelgiant į konkrečias aplinkybes, ypač į akto turinį, nurodytų motyvų pobūdį ir asmens, kuriam skirtas aktas, suinteresuotumą gauti paaiškinimus (žr. 2024 m. liepos 4 d. Sprendimo *EUIPO / KD*, C-5/23 P, EU:C:2024:575, 38 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją, ir 2022 m. gruodžio 14 d. Sprendimo *TM / ECB*, T-440/21, nepaskelbtas Rink., EU:T:2022:800, 34 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

17 Be to, jau buvo nuspręsta, kad administracija neprivalo motyvuoti savo pareigūnų ir tarnautojų darbo užmokesčio lapelių, nes šiuose lapeliuose ji taiko visuotinai taikomus aktus, neturėdama jokios diskrecijos šiuo klausimu. Vis dėlto, jei, kaip šiuo atveju, ECB pareigūnai ar tarnautojai mano, kad vienas ar keli atlyginimo lapeliai yra jų nenaudai priimti aktai, ir nusprendžia pateikti administracinį skundą, o vėliau – skundą, administracija privalo motyvuoti savo sprendimus atmesti minėtus administracinį skundą ir skundą, turint omenyje, kad šių sprendimų atmesti skundus motyvai laikomi sutampančiais su darbo užmokesčio lapelių, dėl kurių buvo pateiktas administracinis skundas ir skundas, turiniu (šiuo klausimu pagal analogiją žr. 2003 m. rugsėjo 18 d. Sprendimo *Lebedef ir kt. / Komisija*, T-221/02, EU:T:2003:239, 62 punktą).

18 Nagrinėjamu atveju tiek iš sprendimo atmesti administracinį skundą, tiek iš sprendimo atmesti skundą matyti, kad ECB paaiškino ieškovui, jog Reglamento Nr. 260/68 7 straipsnio pirmą pastraipą aiškino taip, kad šioje nuostatoje esanti nuoroda į sąvoką „atitinkamo mėnesio mokėjim[as]“ reiškia, kad kiekvienai pajamų grupei numatyti mokesčio tarifai, nustatyti to paties reglamento 4 straipsnyje, turi būti taikomi „fiktyviam“ viso darbo mėnesio darbo užmokesčiui. ECB taip pat nurodė apskaičiavęs ieškovo už 2023 m. liepos mėn. mokėtiną mokestį proporcingai išdirbtų dienų skaičiui, ieškovui išmokėtam darbo užmokesčiui taikydamas tokį patį mokesčio tarifą, kuris taikomas jo įprastam darbo užmokesčiui už išdirbtą mėnesį.

19 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia konstatuoti, kad sprendimuose atmesti administracinį skundą ir skundą pateikti motyvai aiškiai ir nedviprasmiškai atskleidžia ECB taikytą mokesčio apskaičiavimo metodą ir šios institucijos argumentus. Taigi ieškovui buvo suteikta galimybė suprasti jo atžvilgiu priimtos priemonės reikšmę, o Sąjungos teismas gali vykdyti šių sprendimų teisėtumo kontrolę.

20 Reikėtų pridurti, kad motyvai nebūtinai turi būti išsamūs, jeigu jie pakankami, o taip yra tuo atveju, kai jie apima faktines aplinkybes ir teisinius argumentus, turinčius esminę reikšmę sprendimo struktūroje (šiuo klausimu žr. 2017 m. gruodžio 13 d. Sprendimo *CJ / ECDC*, T-692/16, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:894, 116 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Taigi administracija neprivalo pareikšti savo nuomonės dėl visų jai pateiktų argumentų (šiuo klausimu žr. 2007 m. sausio 11 d. Sprendimo *Technische Glaswerke Ilmenau / Komisija*, C-404/04 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2007:6, 30 punktą).

21 Taigi ieškovo argumentai, kad ECB nepakankamai pagrindė, kodėl taikė tą pačią mokesčio apskaičiavimo tvarką kaip Komisija, arba nepaaiškino, kodėl taiko tą pačią mokesčio apskaičiavimo tvarką savo darbuotojams, kurie išeina vaiko priežiūros atostogų, ir tiems, kurie išeina nemokamų atostogų (žr. šio sprendimo 14 punktą), negali paneigti šio sprendimo 19 punkte padarytos išvados, nes ECB neturėjo pareigos atsakyti į visus ieškovo pateiktus argumentus.

22 Darytina išvada, kad reikia atmesti trečiąjį ieškinio pagrindą, grindžiamą nepakankamu ginčijamo sprendimo motyvavimu.

Dėl ieškinio pirmojo pagrindo, grindžiamo Reglamente Nr. 260/68 nustatytų mokesčio apskaičiavimo taisyklių pažeidimu ir akivaizdžia vertinimo klaida

23 Ieškovas visų pirma teigia, kad pagal Reglamento Nr. 260/68 3 ir 4 straipsnius Sąjungos pareigūnų ir tarnautojų mokėtinas mokestis turi būti apskaičiuojamas remiantis gautu darbo užmokesčiu. Grįsdamas savo teiginius ieškovas remiasi, be kita ko, 2009 m. spalio 21 d. Sprendime *Ramaekers-Jørgensen / Komisija* (F-74/08, EU:F:2009:142) suformuota jurisprudencija. Jis patikslina, kad Sąjungos teismas niekada nėra priėmęs aiškaus sprendimo šiuo klausimu. Jis priduria, kad Reglamento Nr. 260/68 7 straipsnio pirmoje pastraipoje vartojama sąvoka „atitinkamo mėnesio mokėjim[as]“ nėra tiksliai apibrėžta ir kad nėra akivaizdu, kaip ECB ją aiškina ginčijamame sprendime. Šiuo klausimu jis tvirtina, kad kilus abejonių dėl mokesčių teisės normos aiškinimo, turi būti taikomas mokesčių mokėtojui palankiausias aiškinimas.

24 Be to, ieškovas nurodo, kad, priešingai, nei ECB teigė sprendimuose atmesti administracinį skundą ir skundą, jo taikyta tvarka skiriasi nuo Komisijos taikomos tvarkos, o pagal Reglamento Nr. 260/68 10 straipsnį Sąjungos institucijos įpareigojamos konsultuotis tarpusavyje, kad būtų užtikrintas vienodas minėto reglamento nuostatų taikymas. Ieškovas šį teiginį iliustruoja skaičiavimu, atliktu remiantis Komisijos personalui pateikta finansine skaičiuokle, kuris įrodo, kad ši institucija, esant panašiai situacijai kaip jo, apskaičiuoja mokėtiną mokestį remdamasi atitinkamo pareigūno ar tarnautojo faktiškai gautu darbo užmokesčiu. Jis taip pat teigia, kad 2024 m. sausio 19 d. ECB intranete paskelbtame pranešime darbuotojams ECB pripažino, jog tvarka, pagal kurią mokestis už išdirbtus nepilnus mėnesius apskaičiuojamas proporcingai, yra netobulas.

25 Galiausiai ieškovas teigia, kad ECB klaidingai taiko tą pačią tvarką apskaičiuodamas pareigūno ar tarnautojo mokėtiną mokestį vaiko priežiūros atostogų ir nemokamų atostogų atvejais, nors šių dviejų atostogų rūšių negalima tapatinti. Iš tiesų, ieškovo teigimu, darbuotojui, kuris išeina nemokamų atostogų, per šias atostogas leidžiama vykdyti papildomą apmokamą veiklą, bet taip nėra darbuotojo, kuris išeina vaiko priežiūros atostogų, atveju.

26 ECB ginčija šiuos argumentus.

27 Pirmiausia reikia pažymėti, kad nors pirmasis ieškinio pagrindas formaliai grindžiamas Reglamente Nr. 260/68 nustatytų mokesčio apskaičiavimo taisyklių pažeidimu ir akivaizdžia vertinimo klaida, ieškovas iš tikrųjų kaltina ECB padarius teisės klaidą. Iš tiesų šiame pirmajame pagrinde ieškovas teigia, kad ECB klaidingai aiškina Reglamento Nr. 260/68 7 straipsnio pirmą pastraipą. Tačiau tokiu atveju tektų daryti išvadą, kad aiškindamas šią nuostatą ECB padarė teisės klaidą, su kuo, beje, ieškovas sutiko, atsakydamas į per teismo posėdį Bendrojo Teismo pateiktą klausimą.

28 Taip pat reikia pažymėti, kad ieškovo argumentas, kad ECB neteisingai taiko tą pačią pareigūno ar tarnautojo, išėjusio vaiko priežiūros atostogų ar neapmokamų atostogų, mokėtino mokesčio apskaičiavimo tvarką, nors šios dvi atostogų rūšys nėra tapačios (žr. šio sprendimo 25 punktą), sutampa su argumentu, pateiktu antrajame ieškinio pagrinde, grindžiamame vienodo požiūrio principo pažeidimu, kuris bus nagrinėjamas toliau, išnagrinėjus pirmąjį ieškinio pagrindą.

29 Dėl 2009 m. spalio 21 d. Sprendimo *Ramaekers-Jørgensen / Komisija* (F-74/08, EU:F:2009:142), kuriuo ieškovas grindžia savo teiginį, kad Sąjungos pareigūnų ir tarnautojų mokėtinas mokestis visada turi būti apskaičiuojamas remiantis gautu darbo užmokesčiu (žr. šio sprendimo 23 punktą), reikia pažymėti, kad, kaip nurodė ir ECB, šioje byloje nagrinėjama situacija skiriasi

nuo nagrinėtosios toje byloje. Iš tiesų byloje, kurioje priimtas minėtas sprendimas, buvo keliamas klausimas dėl mokesčio bazės nustatymo siekiant apskaičiuoti mokėtiną mokestį konkrečiu ieškovės, kuri mirus sutuoktiniui gavo ir darbo užmokestį, ir maitintojo netekimo pensiją, ir taip dėl bendro skaičiavimo maitintojo netekimo pensija buvo apmokestinama daugiau nei tuo atveju, jei būtų buvusi apmokestinama atskirai. Toje byloje Tarnautojų teismas nusprendė, kad tokiomis aplinkybėmis mokesčio bazę sudaro suma, atitinkanti pareigūnui ar tarnautojui kiekvieną mėnesį mokamų darbo užmokesčio ir maitintojo netekimo pensijos sumą (2009 m. spalio 21 d. Sprendimo *Ramaekers-Jørgensen / Komisija*, F-74/08, EU:F:2009:142, 48–54 punktai). Tačiau šioje byloje keliamas klausimas dėl mokesčio tarifo, taikytino sumoms, kurias Sąjunga išmokėjo vienam iš savo pareigūnų ar tarnautojų už trumpesnį nei vieno mėnesio darbo laikotarpį, nustatymo. Ši byla nesusijusi su mokesčio bazės nustatymu.

30 Dėl ieškovo išvados, padarytos naudojantis Komisijos darbuotojams pateikta finansine skaičiuokle (žr. šio sprendimo 24 punktą), reikia pažymėti, kad, nenagrinėjant tokios priemonės įrodomosios galios klausimo, ieškovo atliktas apskaičiavimas grindžiamas klaidinga prielaida, jog darbo užmokestis už trumpesnį nei vieno mėnesio laikotarpį prilyginamas ne visą darbo laiką dirbančio pareigūno ar tarnautojo mėnesiniam darbo užmokesčiui. Iš tiesų, siekdamas įrodyti skaičiais, ieškovas palygino AD 10 lygio 4 pakopos pareigūno, gaunančio visą mėnesinį atlyginimą, situaciją su to paties lygio ir pakopos pareigūno, vykdančio įprastą veiklą ne visą darbo laiką (50 % viso darbo laiko) per tą patį mėnesinį laikotarpį, situacija. Tačiau šiais dviem atvejais AD 10 lygio 4 pakopos pareigūnas gauna visą mėnesinį darbo užmokestį, tik vienu iš dviejų atvejų mokamas užmokestis už darbą ne visą darbo laiką, o ne darbo užmokestis, mokamas už trumpesnį nei vieno mėnesio darbo laikotarpį, kaip numatyta Reglamento Nr. 260/68 7 straipsnio pirmoje pastraipoje.

31 Pateikus šias pirmines pastabas reikia konstatuoti, kad nagrinėjant pirmajame ieškinio pagrinde keliamą klausimą dėl mokesčio tarifo, taikytino sumoms, kurias Sąjunga išmokėjo vienam iš savo pareigūnų ar tarnautojų už trumpesnį nei vieno mėnesio darbo laikotarpį, nustatymo, reikia išaiškinti Reglamento Nr. 260/68 7 straipsnio pirmą pastraipą, dėl kurios šalys nesutaria.

32 Primintina, kad pagal suformuotą jurisprudenciją aiškinant Sąjungos teisės nuostatą reikia atsižvelgti ne tik į jos formuluotę, bet ir į kontekstą bei teisės akto, kuriame ji įtvirtinta, tikslus (2023 m. gruodžio 21 d. Sprendimo *G. K. ir kt. (Europos prokuratūra)*, C-281/22, EU:C:2023:1018, 46 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

33 Dėl Reglamento Nr. 260/68 7 straipsnio pirmos pastraipos reikia priminti, kad joje nustatyta:

„Kai apmokestinama išmoka [apmokestinamas mokėjimas] apima trumpesnį nei vieno mėnesio laikotarpį, taikomas toks mokesčio tarifas, koks būtų taikytinas atitinkamo mėnesio mokėjimui.“

34 Taigi pagal Reglamento Nr. 260/68 7 straipsnio pirmą pastraipą mokesčio tarifas, taikomas „apmokestinamai išmokai [apmokestinamam mokėjimui]“, apimančiai trumpesnį nei vieno mėnesio darbo laikotarpį, siejamas su mokesčio tarifu, koks būtų taikomas „atitinkamo mėnesio mokėjimui“.

35 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad sąvokos „apmokestinama išmoka [apmokestinamas mokėjimas]“ prasmė ir apimtis gali būti nustatytos atsižvelgiant į Reglamento Nr. 260/68 3 straipsnį. Iš pastarosios nuostatos matyti, kad apmokestinami Sąjungos pareigūnams ir tarnautojams mokamas atlyginimas, darbo užmokestis ir kitos rūšies pajamos, sudarantys mokesčio bazę ir dėl to gali būti priskiriami prie „apmokestinamų išmokų [apmokestinamų mokėjimų]“, kaip tai suprantama pagal šio reglamento 7 straipsnio pirmą

pastraipą; į mokesčio bazę neįtraukiamos, pirma, pinigų sumos ir kitos vienkartinės išmokos, mokamos einant oficialias pareigas patirtoms išlaidoms kompensuoti, ir, antra, atskaitomos įvairios šeimos išmokos ar socialinio pobūdžio išmokos, o atsižvelgiant į atitinkamo pareigūno ar tarnautojo padėtį ši bazė dar atitinkamai sumažinama.

36 Vis dėlto sąvoka „atitinkamo mėnesio mokėjim[as]“ Reglamente Nr. 260/68 neapibrėžta.

37 Kadangi šioje sąvokoje daroma nuoroda į mokėjimą, kuris tuo pat metu apibrėžiamas kaip „mėnesinis“ ir „atitinkamas“, ji negali būti aiškinama kaip nereiškianti apmokestinamo mėnesinio mokėjimo. Todėl, remiantis Reglamento Nr. 260/68 7 straipsnio pirmos pastraipos formuluote, ji turi būti aiškinama taip, kad kai darbuotojas gauna darbo užmokestį už trumpesnį nei vieno mėnesio laikotarpį, šiam daliniam darbo užmokesčiui taikytinas mokesčio tarifas apskaičiuojamas remiantis viso mėnesio darbo užmokesčiu.

38 Reikia išnagrinėti, ar tokį iš jos formuluotės išplaukiantį Reglamento Nr. 260/68 7 straipsnio pirmos pastraipos aiškinimą patvirtina jos kontekstinis ir teleologinis aiškinimas.

39 Pirma, dėl Reglamento Nr. 260/68 7 straipsnio pirmos pastraipos konteksto reikia pažymėti, kad Reglamento Nr. 260/68 3–7 ir 13 straipsniuose įtvirtintos mokesčio bazės nustatymo ir mokesčio apskaičiavimo taisyklės. Šio reglamento 3 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad mokestis yra mėnesinis, o jo 13 straipsnyje apibrėžiamos pagrindinės mokesčio bazės sudedamosios dalys. To paties reglamento 4–6 straipsniuose nustatyta mokesčio apskaičiavimo tvarka. 4 straipsnyje nustatytas, be kita ko, pagal pajamų grupes taikomas 8–45 % progresinis mokesčio tarifas. Be to, 5 straipsnyje patikslinama kai kurių iš šių pajamų apskaičiavimo tvarka siekiant nustatyti mokesčio bazę, o 6 straipsnyje numatytos tam tikros nuo 3 ir 4 straipsnių nukrypti leidžiančios nuostatos dėl tam tikrų pajamų mokesčio tarifo nustatymo.

40 Toliau Reglamento Nr. 260/68 7 straipsnyje numatytos tam tikros mokesčio tarifo nustatymo taisyklės, kai mokėjimas mokesčio mokėtojui apima trumpesnį arba ilgesnį nei vieno mėnesio darbo laikotarpį. Reglamento Nr. 260/68 7 straipsnio pirmoje pastraipoje reglamentuojami atvejai, kai mokėjimas apima trumpesnį nei vieno mėnesio darbo laikotarpį. Šio straipsnio antroje pastraipoje reglamentuojamas mokėjimas už ilgesnį nei vieno mėnesio darbo laikotarpį. Šio straipsnio trečioje pastraipoje kalbama apie koreguojamąsias išmokas, nesusijusias su mėnesiu, kurį jos buvo išmokėtos.

41 Reglamento Nr. 260/68 7 straipsnyje nurodomas vieno mėnesio laikotarpis, siekiant atskirti trumpesnius ar ilgesnius nei vieno mėnesio laikotarpius. Taigi, kadangi pagal šio reglamento 3 straipsnį mokestis turi būti mokamas kiekvieną mėnesį, atsižvelgiant į Sąjungos kiekvienam mokesčio mokėtojui sumokėtą darbo užmokestį už vieno mėnesio darbo laikotarpį, minėto reglamento 7 straipsnyje numatyta mokesčio tarifo nustatymo tvarka nukrypsta nuo to paties reglamento 3 ir 4 straipsniuose nustatytos tvarkos, kuri taikoma, kai mokėjimas mokesčio mokėtojui atliekamas už tokį laikotarpį.

42 Be to, svarbu pažymėti, kad pagal Reglamento Nr. 260/68 7 straipsnio antrą pastraipą, „[k]ai apmokestinama išmoka [apmokestinamas mokėjimas] apima ilgesnį nei vieno mėnesio laikotarpį, apskaičiuojant mokestį ši išmoka [šis mokėjimas] paskirstoma[s] tolygiai visiems tiems mėnesiams, su kuriais susijusi [susijęs]“.

43 Iš šios nuostatos matyti, kad tuo atveju, kai apmokestinamas mokėjimas apima ilgesnį nei vieno mėnesio laikotarpį, apskaičiuojant mokestį laikytina, kad šis mokėjimas paprastai buvo paskirstytas mėnesiams, kuriuos jis apima. Taigi darbo užmokesčiui, kuris išimties tvarka mokamas už tokį laikotarpį, turi būti taikomas toks pat mokesčio tarifas, koks taikomas mokesčio mokėtojo už visą darbo mėnesį gaunamam darbo užmokesčiui.

44 Tas pats turi būti taikoma darbo užmokesčiui už trumpesnį nei vieno mėnesio laikotarpį.

45 Taigi Reglamento Nr. 260/68 7 straipsnio pirmos pastraipos kontekstas patvirtina šios nuostatos aiškinimą, išplaukiantį iš jos formuluotės, pateiktą šio sprendimo 37 punkte.

46 Antra, kalbant apie teisės akto, kurio dalis yra ši nuostata, tikslus, reikia priminti, kad iš Reglamento Nr. 260/68 preambulės matyti, jog vienas iš jo tikslų yra nustatyti sąlygas, kuriomis Sąjungos pareigūnams ir tarnautojams taikomas Protokolo dėl privilegijų ir imunitetų 13 straipsnyje nustatytas algos, darbo užmokesčio ir kitų tarnybinių pajamų mokestis.

47 Be to, nors Reglamento Nr. 260/68 7 straipsnio pirmos pastraipos tikslų negalima aiškiai nustatyti skaitant šią nuostatą ar šį reglamentą, reikia pabrėžti, kad dėl ieškovo siūlomo jos aiškinimo, kad to paties reglamento 3 ir 4 straipsniuose numatyta mokesčio apskaičiavimo tvarka būtų taikoma darbo užmokesčiui už trumpesnį nei vieno mėnesio laikotarpį, ši nuostata taptų visiškai neveiksminga, nes tai reikštų, kad darbo užmokesčiams už trumpesnį nei vieno mėnesio laikotarpį, t. y. sąlygos, nuo kurios priklauso Reglamento Nr. 260/68 7 straipsnio pirmoje pastraipoje nustatyto mokesčio tarifo taikymas, būtų taikomos tos pačios mokesčio apskaičiavimo taisyklės, įskaitant jo tarifą, kaip ir Reglamento Nr. 260/68 3 ir 4 straipsniuose nustatytos taisyklės.

48 Taigi reikia konstatuoti, kad teleologinis Reglamento Nr. 260/68 7 straipsnio pirmos pastraipos aiškinimas taip pat patvirtina šio sprendimo 37 punkte padarytą išvadą.

49 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad Reglamento Nr. 260/68 7 straipsnio pirma pastraipa turi būti aiškinama taip, kad tuo atveju, kai darbo užmokestis mokamas už trumpesnį nei vieno mėnesio darbo laikotarpį, nagrinėjamai sumai turi būti taikomas mokesčio tarifas, taikomas atitinkamo pareigūno ar tarnautojo gautoms pajamoms, kai jis dirbo visą mėnesį. Taigi, kai pareigūnas ar tarnautojas gauna darbo užmokestį už trumpesnį nei vieno mėnesio darbo laikotarpį, mokestis apskaičiuojamas, pirma, taikant tokį patį mokesčio tarifą, koks būtų taikomas, jei atitinkamas pareigūnas ar tarnautojas būtų dirbęs visą mėnesį, ir, antra, proporcingai faktiškai dirbtoms dienoms.

50 Taigi, priimdamas ginčijamą sprendimą pagal Reglamento Nr. 260/68 7 straipsnio pirmą pastraipą, kaip ji turi būti aiškinama atsižvelgiant į šio sprendimo 33–48 punktuose nurodytus motyvus, ECB nepadarė teisės klaidos, todėl pirmąjį ieškinio pagrindą reikia atmesti.

Dėl ieškinio antrojo pagrindo, grindžiamo vienodo požiūrio principo pažeidimu

51 Ieškovas teigia, kad apskaičiuodamas mokestį ECB nedarė skirtumo tarp dviejų, jo nuomone, skirtingų situacijų ir taip pažeidė vienodo požiūrio principą. Šiuo klausimu jis nurodo, kad mokestį ECB apskaičiuoja klaidingai taikydamas tą pačią tvarką, kai pareigūnas ar tarnautojas išeina vaiko priežiūros atostogų ir kai jis išeina kitos rūšies nemokamų atostogų, nors, jo nuomone, šių dviejų atostogų rūšių negalima tapatinti. Grįsdamas savo teiginį ieškovas iš esmės teigia, kad darbuotojui, kuris išeina nemokamų atostogų, išskyrus vaiko priežiūros atostogas, per

tokias atostogas leidžiama vykdyti papildomą apmokamą veiklą, nors taip nėra darbuotojo, kuris išeina vaiko priežiūros atostogų, atveju ir kad toks finansinis skirtumas turi turėti įtakos apskaičiuojant mokėtiną mokestį.

52 ECB prieštarauja šiems teiginiams.

53 Pirmiausia reikia priminti, kad Pagrindinių teisių chartijos 20 straipsnyje įtvirtintas vienodo požiūrio principas yra bendrasis Sąjungos teisės principas, pagal kurį reikalaujama, kad panašios situacijos nebūtų vertinamos skirtingai, o skirtingos – vienodai, nebent toks vertinimas būtų objektyviai pagrįstas. Skirtingas požiūris pateisinamas, jeigu yra grindžiamas objektyviu ir protingu kriterijumi, t. y. jeigu jis susijęs su nagrinėjamomis teisės nuostatomis siekiamu teisėtu tikslu ir jeigu šis skirtingas požiūris yra proporcingas aptariamu požiūriu siekiamam tikslui (žr. 2023 m. lapkričio 30 d. Sprendimo *MG / EIB*, C-173/22 P, EU:C:2023:932, 45 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

54 Pagal suformuotą jurisprudenciją vienodo požiūrio principas gali būti pažeistas tik tuomet, kai nagrinėjamos situacijos yra panašios atsižvelgiant į visus jas apibūdinančius elementus. Skirtingoms situacijoms būdingus elementus ir jų panašumą reikia, be kita ko, nustatyti ir įvertinti atsižvelgiant į nagrinėjamų nuostatų dalyką ir jomis siekiamą tikslą, o tam reikia atsižvelgti ir į reguliavimo srities, kuriai nagrinėjamas aktas priklauso, principus ir tikslus (žr. 2023 m. lapkričio 30 d. Sprendimo *MG / EIB*, C-173/22 P, EU:C:2023:932, 46 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

55 Nagrinėjamu atveju reikia konstatuoti, kad darbuotojo, kuris išeina vaiko priežiūros atostogų pagal ECB personalo įdarbinimo sąlygų 29 straipsnį, patikslintą ECB personalo reglamento 5.11 straipsnyje, situacija gaunamo darbo užmokesčio požiūriu yra panaši į darbuotojo, kuris išeina kitos rūšies nemokamų atostogų, kaip numatyta minėtų įdarbinimo sąlygų 30 straipsnyje, patikslintame minėto personalo reglamento 5.12 straipsnyje, situaciją. Iš tiesų, kad ir koks būtų nagrinėjamų atostogų teisinis pagrindas, ar tai būtų ECB personalo įdarbinimo sąlygų 29 straipsnis, ar jų 30 straipsnis, šios atostogos vadinamos „nemokamomis atostogomis“, o tai reiškia, kad atitinkamas darbuotojas abiem atvejais šiuo atostogų laikotarpiu negauna jokio atlyginimo iš ECB, susijusio su jo profesinės veiklos vykdymu. Be to, nedraudžiama, kad vaiko priežiūros atostogos ir kitos nemokamos atostogos ECB būtų suteiktos trumpesniam nei vieno mėnesio laikotarpiui arba mėnesiui jau prasidėjus, todėl darbuotojai, kuriems suteiktos tokios atostogos, abiem atvejais gali gauti darbo užmokestį už trumpesnį nei vieno mėnesio laikotarpį.

56 Vadinasi, ieškovas nepagrįstai teigia, kad vaiko priežiūros atostogos ir kitos nemokamos atostogos, numatytos ECB personalo įdarbinimo sąlygose, negali būti tapatinamos, taigi jis negali pagrįstai remtis vienodo požiūrio principo pažeidimu dėl to, kad ECB vienodai taiko Reglamento Nr. 260/68 7 straipsnio pirmą pastraipą, kai vaiko priežiūros ar nemokamos atostogos suteikiamos trumpesniam nei vieno mėnesio laikotarpiui arba mėnesiui jau prasidėjus ir dėl to mokamas darbo užmokestis už trumpesnį nei vieno mėnesio laikotarpį.

57 Šios išvados nepaneigia ieškovo teiginys, kad ECB darbuotojui, kuris išeina nemokamų atostogų, išskyrus vaiko priežiūros atostogų, per tokias atostogas leidžiama vykdyti papildomą apmokamą veiklą, nors taip nėra vaiko priežiūros atostogų išėjusio ECB darbuotojo atveju, todėl jų situacijos nėra tapačios. Iš tiesų kai kurių darbuotojų, kuriems suteiktos nemokamos atostogos, išskyrus vaiko priežiūros atostogas, galimybė vykdyti papildomą profesinę veiklą neturi įtakos jų finansinei padėčiai ECB atžvilgiu, nes jiems darbo užmokesčio mokėjimas sustabdomas taip pat, kaip ir vaiko priežiūros atostogų išėjusių darbuotojų atveju.

58 Vadinasi, reikia atmesti antrąjį ieškinio pagrindą, susijusį su vienodo požiūrio principo pažeidimu, taigi ir visą ieškinį.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

59 Pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi ieškovas pralaimėjo bylą, reikia iš jo priteisti bylinėjimosi išlaidas pagal ECB reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (devintoji kolegija)

nusprendžia:

1. Atmesti ieškinį.

2. Priteisti iš DO bylinėjimosi išlaidas.

Truchot Kanninen Perišin

Paskelbtas 2025 m. liepos 23 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai.